

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (peti senat)

z dne 4. julija 2024*

„Pritožba – Konkurenca – Omejevalni sporazumi – Evropski trg jekla za prednapenjanje – Sklep o ugotovitvi kršitve člena 101 PDEU in člena 53 Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru (EGP) – Sodba o razglasitvi delne ničnosti sklepa in določitvi globe v znesku, ki je enak znesku prvotno naložene globe – Upoštevanje začasnih plačil – Sklep Evropske komisije o znesku neplačane globe – Datum zapadlosti globe, katere znesek je sodišče Unije določilo v okviru izvajanja svoje neomejene pristojnosti“

V zadevi C-70/23 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča Evropske unije, vložene 8. februarja 2023,

Westfälische Drahtindustrie GmbH s sedežem v Hammu (Nemčija),

Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG s sedežem v Hammu,

Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG s sedežem v Iserlohnu (Nemčija),

ki jih zastopata O. Duys in N. Tkatchenko, Rechtsanwälte,

pritožnice,

druga stranka v postopku je

Evropska komisija, ki jo zastopajo A. Keidel, L. Mantl in P. Rossi, agenti,

tožena stranka v postopku na prvi stopnji,

SODIŠČE (peti senat),

v sestavi E. Regan, predsednik senata, Z. Csehi (poročevalec), M. Ilešič, I. Jarukaitis in D. Gratsias, sodniki,

generalni pravobranilec: A. Rantos,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

* Jezik postopka: nemščina.

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 1. februarja 2024
izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Družbe Westfälische Drahtindustrie GmbH (v nadaljevanju: WDI), Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG in Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG s pritožbo predlagajo razveljavitev sodbe Splošnega sodišča Evropske unije z dne 23. novembra 2022, Westfälische Drahtindustrie in drugi/Komisija (T-275/20, EU:T:2022:723, v nadaljevanju: izpodbijana sodba), s katero je to zavrnilo njihovo tožbo, s katero so primarno predlagale, prvič, naj razglasi ničnosti dopisa Evropske komisije z dne 2. marca 2020 (v nadaljevanju: sporni akt), s katerim je ta pritožnice pozvala, naj ji plačajo znesek 12.236.931,69 EUR, ki po njenem mnenju pomeni preostali dolgovan znesek globe, ki jim je bila naložena 30. septembra 2010; drugič, naj se ugotovi, da je bila ta globa v celoti plačana 17. oktobra 2019 s plačilom zneska 18.149.636,24 EUR, in tretjič, naj se Komisiji naloži, naj družbi WDI plača znesek 1.633.085,17 EUR, skupaj z obrestmi od zadnjenavedenega datuma, zaradi neupravičene obogatitve te institucije, ter podredno, naj se Komisiji naloži, naj jim plača znesek 12.236.931,69 EUR, ki ga je ta zahtevala od družbe WDI, in znesek, ki je enak znesku preplačila, ki ga je ta institucija prejela, v višini 1.633.085,17 EUR, skupaj z obrestmi od 17. oktobra 2019 do popolnega vračila dolgovanega zneska.

Pravni okvir

- 2 Uredba Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov [101] in [102 PDEU] (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 2, str. 205) v členu 23(2) določa:

„Komisija lahko podjetjem in podjetniškim združenjem z odločbo naloži globe, kadar naklepno ali iz malomarnosti:

(a) kršijo člen [101] ali člen [102 PDEU] [...]

[...]“.

- 3 Člen 31 te uredbe določa:

„S pritožbo zoper odločbo, s katero je Komisija določila globo ali periodično denarno kazen, ima Sodišče neomejeno pristojnost do pregleda odločbe. Naloženo globo ali periodično denarno kazen lahko prekliče, zniža ali zviša.“

- 4 Točka 35 Smernic o načinu določanja glob, naloženih v skladu s členom 23(2)(a) Uredbe (ES) št. 1/2003 (UL 2006, C 210, str. 2, v nadaljevanju: smernice iz leta 2006), ki je pod naslovom „Zmožnost plačila“, določa:

„V izjemnih primerih lahko Komisija na zahtevo podjetja v posebnih socialnih in ekonomskih okoliščinah upošteva njegovo nezmožnost plačila. Na podlagi tega pa ne bo odobrila nobenega zmanjšanja globe samo zaradi ugotovitve, da je podjetje v neugodnem ali slabem finančnem stanju. Zmanjšanje se lahko odobri samo na podlagi objektivnih dokazov, da bi naložitev globe pod pogoji,

določenimi v teh smernicah, nepopravljivo ogrozila gospodarsko sposobnost preživetja zadevnega podjetja in povzročila, da bi njegova sredstva izgubila vso svojo vrednost.“

Dejansko stanje

- 5 Dejansko stanje spora je razvidno iz točk od 2 do 26 izpodbijane sodbe in ga je mogoče povzeti tako.
- 6 Komisija je s Sklepom C(2010) 4387 final z dne 30. junija 2010 v zvezi s postopkom na podlagi člena 101 PDEU in člena 53 Sporazuma EGP (zadeva COMP/38344 – Jeklo za prednapenjanje), kakor je bil spremenjen s Sklepom C(2010) 6676 final z dne 30. septembra 2010 (v nadaljevanju: sporni sklep), več podjetij – med njimi tudi pritožnice – ki so dobavitelji jekla za prednapenjanje, sankcionirala zaradi sodelovanja v omejevalnem sporazumu na trgu jekla za prednapenjanje. Komisija je družbi WDI naložila globo v višini 46.550.000 EUR, medtem ko sta bili družbi Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft in Pampus Industriebeteiligungen spoznani za solidarno odgovorni za znesek 38.855.000 EUR oziroma znesek 15.485.000 EUR.
- 7 Na podlagi spornega sklepa je bilo treba globo plačati v treh mesecih od datuma vročitve tega sklepa. Po izteku tega roka so bile samodejno dolgovane obresti, izračunane po obrestni meri, ki jo Evropska centralna banka (ECB) uporablja v svojih operacijah glavnega refinanciranja, povečani za 3,5 odstotne točke. Sporni sklep je tudi določal, da če eno od sankcioniranih podjetij vložijo tožbo, lahko to podjetje to globo plača ob zapadlosti bodisi z zagotovitvijo bančne garancije bodisi z začasnim plačilom globe.
- 8 Pritožnice so po vložitvi tožbe, s katero so predlagale ne le razglasitev ničnosti spornega sklepa, ampak tudi znižanje naložene globe, vložile predlog za izdajo začasne odredbe, s katerim so v bistvu predlagale odlog izvršitve tega sklepa do razglasitve sodbe o tej tožbi.
- 9 Predsednik Splošnega sodišča je s sklepom z dne 13. aprila 2011, Westfälische Drahtindustrie in drugi/Komisija (T-393/10 R, EU:T:2011:178), delno ugodil predlogu za izdajo začasne odredbe in odredil odlog obveznosti pritožnic, da v korist Komisije zagotovijo bančno garancijo za izognitev takojšnji izterjavi globe, pod pogojem, da tej instituciji začasno plačajo 2.000.000 EUR in ji nakazujejo mesečne obroke v znesku 300.000 EUR do razglasitve sodbe, s katero bo odločeno o ničnostni tožbi.
- 10 Splošno sodišče je s sodbo z dne 15. julija 2015, Westfälische Drahtindustrie in drugi/Komisija (T-393/10, EU:T:2015:515, v nadaljevanju: sodba z dne 15. julija 2015), razglasilo ničnost spornega sklepa v delu, v katerem je bila pritožnicam naložena globa. Nato jim je naložilo plačilo globe v enakem znesku, kot je bil določen v spornem sklepu. Splošno sodišče je, da je prišlo do te rešitve, najprej ugotovilo, da je Komisija storila napake pri presoji plačilne sposobnosti pritožnic. Nato je Splošno sodišče na podlagi svoje neomejene pristojnosti ugotovilo, da je iz različnih indecev, med drugim zlasti prestrukturiranja, ki so ga pritožnice same izvedle po sprejetju tega sklepa, razvidno, da kljub temu niso upravičene zahtevati znižanja globe na podlagi svoje plačilne nesposobnosti.

- 11 Pritožnice so zoper sodbo z dne 15. julija 2015 vložile pritožbo in med drugim izpodbijale to, da je Splošno sodišče pri izvajanju svoje neomejene pristojnosti upoštevalo njihovo plačilno sposobnost iz leta 2015, in ne iz leta 2010. Ta pritožba je bila zavržena s sklepom z dne 7. julija 2016, Westfälische Drahtindustrie in Pampus Industriebeteiligungen/Komisija (C-523/15 P, EU:C:2016:541).
- 12 Po razglasitvi sodbe z dne 15. julija 2015 so se pojavila razhajanja med mnenji Komisije in mnenji svetovalcev pritožnic glede datuma, od katerega bi morale začeti teči obresti na globe. Medtem ko so zadnjenavedeni menili, da je globa zapadla v plačilo šele od datuma razglasitve sodbe, je Komisija menila, da so obresti dolgovane od datuma, določenega v spornem sklepu.
- 13 V tem okviru so pritožnice po zavrnitvi pritožbe Splošnemu sodišču predlagale, naj sodbo z dne 15. julija 2015 razlaga tako, da so obresti od zneska globe, naložene v tej sodbi, dolgovane od razglasitve te sodbe. Splošnemu sodišču so podredno predlagale, naj to sodbo popravi ali dopolni tako, da jasno določi datum začetka teka obresti.
- 14 Splošno sodišče je s sklepom z dne 17. maja 2018, Westfälische Drahtindustrie in drugi/Komisija (T-393/10 INTP, EU:T:2018:293), te predloge razglasilo za nedopustne. Splošno sodišče je v zvezi z zahtevo za razlago opozorilo, da se mora ta, da bi bila dopustna, nanašati na točko, o kateri se je odločalo v sodbi, ki jo je treba razložiti. Vprašanje začetka teka zamudnih obresti, dolgovanih v primeru odloga plačila zneska globe, naložene pritožnicam, pa v sodbi z dne 15. julija 2015 ni bilo obravnavano. Po mnenju Splošnega sodišča je bil namen predloga tožečih strank pridobiti mnenje o posledicah sodbe z dne 15. julija 2015, kar ne spada v okvir zahteve za razlago, vložene na podlagi člena 168(1) Poslovnika Splošnega sodišča. Glede drugih dveh predlogov je Splošno sodišče ugotovilo, da sta prepozna. Nazadnje je Splošno sodišče glede dopustnosti predlogov za popravek oziroma za dopolnitev sodbe z dne 15. julija 2015, ki sta bila vložena podredno, odločilo, da ju je treba ob upoštevanju rokov, ki so za to določeni v členih 164(2) in 165(2) Poslovnika Splošnega sodišča, šteti za prepozna.
- 15 Družba WDI je na podlagi sklepa z dne 13. aprila 2011, Westfälische Drahtindustrie in drugi/Komisija (T-393/10 R, EU:T:2011:178), Komisiji v obdobju od 29. junija 2011 do 16. junija 2015 začasno plačala skupni znesek 16.400.000 EUR.
- 16 Družba WDI je 16. oktobra 2019 Komisijo obvestila, prvič, da je že plačala 31.700.000 EUR in, drugič, da namerava že takrat plačati preostanek dolgovane globe in obresti, ki jih je ocenila na 18.149.636,24 EUR. Pri tem izračunu je družba WDI upoštevala zapadle obresti od 15. oktobra 2015, to je tri mesece po razglasitvi sodbe z dne 15. julija 2015, in uporabila obrestno mero v višini 3,48 %.
- 17 Družba WDI je 17. oktobra 2019 navedeni znesek v višini 18.149.636,24 EUR nakazala na bančni račun Komisije, tako da je celotni znesek plačil, izvršenih od 29. junija 2011, za poravnavo globe znašal 49.849.636,24 EUR.
- 18 Komisija je s spornim aktom izrazila nestrinjanje s stališčem, ki ga je družba WDI izrazila v dopisu z dne 16. oktobra 2019. Komisija je navedla, da v skladu z merili, določenimi v sodbi z dne 14. julija 1995, CB/Komisija (T-275/94, EU:T:1995:141), obresti, izračunane po 4,5-odstotni obrestni meri, niso začele teči od izreka sodbe z dne 15. julija 2015, temveč od datuma, določenega v spornem sklepu, to je 4. januarja 2011. Zato je Komisija družbo WDI pozvala, naj ji plača znesek 12.236.931,69 EUR, ki ustreza preostalemu dolgovanemu znesku, ob upoštevanju datuma valute 31. marec 2020.

Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijana sodba

- 19 Pritožnice so 11. maja 2020 v sodnem tajnistvu Splošnega sodišča vložile tožbo, s katero so primarno predlagale, prvič, naj se sporni akt razglasi za ničn, drugič, posledično ugotovi, da mora Komisija plačila, ki jih je družba WDI izvedla v obdobju od 29. junija 2011 do 16. junija 2015 (16.400.000 EUR), skupaj z obrestmi na ta znesek, ki so se natekle v tem obdobju (1.420.610 EUR), skupno torej 17.820.610 EUR, upoštevati pri plačilu globe, ki jo je Splošno sodišče naložilo v okviru svoje neomejene pristojnosti v sodbi z dne 15. julija 2015, z učinkom od tega dne, in da je bila zato ta globa s plačilom družbe WDI 17. oktobra 2019 v višini 18.149.636,24 EUR v celoti plačana, ter tretjič, Komisiji naloži, naj družbi WDI iz naslova neupravičene obogatitve plača znesek 1.633.085,17 EUR, skupaj z obrestmi od 17. oktobra 2019 do popolnega poplačila dolgovanega zneska. Podredno so pritožnice predlagale, naj se Evropski uniji, ki jo zastopa Komisija, naloži, prvič, naj pritožnicam plača odškodnino v znesku, ki se zahteva v spornem aktu, to je 12.236.931,69 EUR, in drugič, naj družbi WDI plača znesek 1.633.085,17 EUR, skupaj z obrestmi od 17. oktobra 2019 do popolnega poplačila dolgovanega zneska.
- 20 Splošno sodišče je v izpodbijani sodbi v okviru preizkusa utemeljenosti predlogov pritožnic, navedenih v točki 19 te sodbe, najprej preučilo odškodninski zahtevek pritožnic, ki je temeljil na več kršitvah člena 266, prvi odstavek, PDEU. V zvezi s tem je Splošno sodišče ugotovilo, da so vse očitane kršitve izhajale iz predpostavke, da Splošno sodišče globe, naložene s spornim sklepom, ni „ohranilo“ ali „potrdilo“ v sodbi z dne 15. julija 2015, ampak je bila navedena globa razglašena za nično in nadomeščena z novo globo, ki so jo pritožnice imenovala „sodna globa“.
- 21 Splošno sodišče je – po tem, ko je ugotovilo, da je odškodninski zahtevek dopusten – v točki 98 izpodbijane sodbe opozorilo, da v skladu s sodno prakso, ki izhaja iz njegove sodbe z dne 14. julija 1995, CB/Komisija (T-275/94, EU:T:1995:141), globa, ki jo sodišče Unije določi z izvajanjem svoje neomejene pristojnosti, ne pomeni nove globe, ki bi se pravno razlikovala od globe, ki jo je naložila Komisija. Sama okoliščina, da je Splošno sodišče na koncu ugotovilo, da je v sodbi z dne 15. julija 2015 primerno uporabiti enak znesek globe, kot je bil določen v spornem sklepu, naj ne bi nasprotovala uporabi te sodne prakse v obravnavani zadevi.
- 22 Te presoje naj ne bi omajale niti trditve tožečih strank, ki se nanašajo zlasti na to, da je Splošno sodišče prvotno naloženo globo razglasilo za nično, preden je določilo nov znesek na podlagi elementov, nastalih po spornem sklepu, in da je predsednik Splošnega sodišča s sklepom z dne 13. aprila 2011, Westfälische Drahtindustrie in drugi/Komisija (T-393/10 R, EU:T:2011:178), odredil odlog obveznosti zagotovitve bančne garancije.
- 23 Splošno sodišče je poleg tega poudarilo, da kadar sodišče Unije v okviru izvajanja svoje neomejene pristojnosti ohrani celotni znesek ali del zneska globe, obveznost plačila obresti *ab initio* ne pomeni sankcije poleg globe, ki jo je prvotno naložila Komisija.
- 24 Glede na te preudarke je Splošno sodišče ugotovilo, da ni bila podana dovolj resna kršitev obveznosti Komisije na podlagi člena 266 PDEU, in je odškodninski zahtevek tožečih strank zavrnilo. Glede na to, da so drugi predlogi tožečih strank v bistvu prav tako temeljili na predpostavki, da je Komisija kršila to določbo, je Splošno sodišče tožbo v celoti zavrnilo, ne da bi preučilo ugovor nedopustnosti, ki ga je Komisija podala zoper predlog za razglasitev ničnosti spornega akta.

Predlogi strank

25 Pritožnice Sodišču predlagajo, naj:

- izpodbijano sodbo razveljavi;
 - razglasi ničnost spornega akta;
 - posledično ugotovi, da mora Komisija vračunati plačila, ki jih je družba WDI izvedla v obdobju od 29. junija 2011 do 16. junija 2015 v znesku 16.400.000 EUR, povečanem za zapadle kompenzacijske obresti v skupnem znesku 1.420.610 EUR, skupaj torej 17.820.610 EUR, v globo, ki jo je Splošno sodišče samostojno naložilo v sodbi z dne 15. julija 2015 z učinkom od 15. julija 2015, in da je ta globa tako s plačilom z dne 17. oktobra 2019 v višini 18.149.636,24 EUR že v celoti plačana;
 - Komisiji naloži, naj družbi WDI plača znesek 1.633.085,17 EUR, povečan za kompenzacijske obresti od 17. oktobra 2019 do celotnega vračila dolgovanega zneska;
 - podredno, izpodbijano sodbo razveljavi in Komisiji naloži, naj trem pritožnicam plača odškodnino v višini 12.236.931,69 EUR, ki jo je Komisija z izpodbijanym aktom uveljavljala zoper družbo WDI v višini 12.236.931,36 EUR, in družbi WDI plača preplačilo v višini 1.633.085,17 EUR, povečano za kompenzacijske obresti od 17. oktobra 2019 do povračila celotnega dolgovanega zneska;
 - podredno k predlogom v alineah od 1 do 5, zadevo vrne Splošnemu sodišču v ponovno odločanje;
- in vsekakor
- Komisiji naloži plačilo stroškov, nastalih v postopku na prvi stopnji in v pritožbenem postopku.

26 Komisija Sodišču predlaga, naj:

- pritožbo zavrne in
- pritožnicam naloži plačilo stroškov.

Pritožba

27 Pritožnice v utemeljitev pritožbe navajajo tri pritožbene razloge.

Prvi in drugi pritožbeni razlog

28 Pritožnice s prvim pritožbenim razlogom Splošnemu sodišču očitajo, da je napačno uporabilo pravo, ker ni upoštevalo sodbe z dne 15. julija 2015, ter da je napačno in protislovno obrazložilo izpodbijano sodbo glede na navedeno sodbo. Drugi tožbeni razlog se nanaša na domnevno kršitev člena 266 PDEU zaradi nespoštovanja pravnega pravila, ki izhaja iz kombinacije učinka razveljavitve sodbe z dne 15. julija 2015 in nadomestne pravne narave sklepa, sprejetega v njej.

- 29 Glede na to je iz pisnih vlog pritožnic razvidno, da pritožnice s tema pritožbenima razlogoma v bistvu zatrjujejo, da je Splošno sodišče z izvajanjem svoje neomejene pristojnosti v okviru sodbe z dne 15. julija 2015 določilo globo, ki jo je treba opredeliti kot novo in pravno ločeno od globe, ki jim jo je Komisija naložila s spornim sklepom. Natančneje, čeprav pritožnice prvi pritožbeni razlog navajajo kot da se delno nanaša na protislovnost in napačnost obrazložitve, je iz različnih trditev, navedenih v podporo temu pritožbenemu razlogu, razvidno, da dejansko ne nameravajo na tej podlagi izpodbijati zadostnosti obrazložitve izpodbijane sodbe, ampak pravne posledice, ki jih je Splošno sodišče izpeljalo iz dejstva, da je v sodbi z dne 15. julija 2015 izvajalo svojo neomejeno pristojnost. Zato je treba ta pritožbena razloga obravnavati skupaj in najprej preučiti utemeljenost te predpostavke.

Trditve strank

- 30 Pritožnice trdijo, da naj bi Splošno sodišče s sodbo z dne 15. julija 2015 po eni strani globo, ki jo je naložila Komisija, razglasilo za nično *ex tunc*, kar je povzročilo nastanek terjatve v njihovo korist, ki se ujema z zneskom, ki so ga začasno plačale v skladu s sklepom o začasni odredbi, skupaj z obrestmi, in da naj bi po drugi strani določilo novo ločeno globo z učinkom od datuma razglasitve sodbe z dne 15. julija 2015, ki jo imenujejo „sodna globa“, s čimer jo razlikujejo od „globe, razglašene za nično“, ki jo je naložila Komisija leta 2010.
- 31 V ta namen zlasti poudarjajo, da je Splošno sodišče v izreku sodbe z dne 15. julija 2015 v celoti odpravilo člen 2, točka 8, spornega sklepa, tako da je bila globa, ki jo je naložila Komisija, zaradi učinka razglasitve ničnosti, ki ga ima ta sodba, v celoti retroaktivno odpravljena.
- 32 Poleg tega naj bi se Splošno sodišče zaradi resnosti napak, ki jih je ugotovilo v navedeni sodbi, in glede na to, da se ni zdelo mogoče retroaktivno določiti zneska globe, znižanega zaradi napačne presoje plačilne sposobnosti, do katere je prišlo v spornem sklepu, oddaljilo od svoje prejšnje sodne prakse. Tako naj bi se Splošno sodišče, namesto da bi neposredno, kot v drugih sodbah, za znesek globe, ki je bila razglašena za nično, določilo znižani znesek z retroaktivnim učinkom, v okviru izvajanja svoje neomejene pristojnosti odločilo, da bo razglasitev ničnosti tega sklepa združilo z izrekom o naložitvi globe pritožnicam. Ta združitev naj bi Splošnemu sodišču omogočila, prvič, da navedeni sklep v celoti odpravi in, drugič, da ga nadomesti s svojo presojo.
- 33 Prav tako naj bi bilo zgovorno dejstvo, da je Splošno sodišče v sodbi z dne 15. julija 2015 ugotovilo, da je pooblaščen za upoštevanje plačil, ki so jih pritožnice že izvedle v obdobju skoraj petih let, in izboljšanje njihove plačilne sposobnosti na dan razglasitve navedene sodbe.
- 34 Zato naj bi bila obrazložitev izpodbijane sodbe protislovnostna, ker naj v njej ne bi bilo upoštevano to, da je ta globa nova in ločena od globe, izrečene v sodbi z dne 15. julija 2015. Splošno sodišče naj bi zlasti v točki 99 izpodbijane sodbe presodilo, da naj bi bil zaradi nadomestnega učinka sodbe z dne 15. julija 2015 sporni sklep še vedno tisti, ki je izhajal iz presoje v navedeni sodbi. Po mnenju pritožnic pa bi morale Splošno sodišče obseg tega nadomestnega učinka, ki izhaja iz izvajanja njegove neomejene pristojnosti, določiti glede na izrek in obrazložitev sodbe, iz katere tak učinek izhaja. Vendar pa naj bi v obravnavani zadevi iz dvojnega učinka razglasitve ničnosti spornega sklepa in naložitve pritožnicam, naj plačajo globo, izhajalo, da je bila sprejeta nova globa, ki je pravno ločena od tiste, ki jim je bila prvotno naložena. Poleg tega naj bi na jezikovni ravni navedeni nadomestni učinek nujno pomenil vsaj spremembo prvotne globe in torej v bistvu sprejetje nove, pravno ločene globe.

- 35 Skratka, iz izreka sodbe z dne 15. julija 2015 in celovite presoje Splošnega sodišča v tej sodbi naj bi bilo razvidno, da je bil sporni sklep spremenjen v celoti. Nadomestni učinek naj bi se nanašal hkrati tako na obrazložitev kot na previsok znesek globe. To naj bi povzročilo spremembo, ki zahteva jasno razlikovanje med prvotno globo, ki je bila razglašena za nično, in sodno globo, ki je nadomestila prvotno globo, ter s tem povezanimi pravnimi posledicami.
- 36 Komisija trdi, da sta prvi in drugi pritožbeni razlog popolnoma neutemeljena.

Presoja Sodišča

- 37 Najprej je treba spomniti, da sistem sodnega nadzora sklepov Komisije v zvezi s postopki na podlagi členov 101 in 102 PDEU zajema nadzor nad zakonitostjo aktov institucij, določen v členu 263 PDEU, ki se lahko na podlagi člena 261 PDEU in na predlog tožečih strank dopolni z izvajanjem neomejene pristojnosti Splošnega sodišča glede sankcij, ki jih na tem področju naloži Komisija (sodba z dne 25. julija 2018, Orange Polska/Komisija, C-123/16 P, EU:C:2018:590, točka 104 in navedena sodna praksa).
- 38 Obseg nadzora zakonitosti iz člena 263 PDEU se razteza na vse elemente sklepov Komisije v zvezi s postopki na podlagi členov 101 in 102 PDEU, za katere Splošno sodišče zagotovi tako pravni kot dejanski poglobljen nadzor glede na razloge, ki jih je navedla tožeča stranka, in ob upoštevanju vseh elementov, ki jih je ta predložila. Vendar v okviru tega nadzora sodišča Unije nikakor ne smejo nadomestiti obrazložitve avtorja zadevnega akta s svojo obrazložitvijo (sodba z dne 25. julija 2018, Orange Polska/Komisija, C-123/16 P, EU:C:2018:590, točka 105 in navedena sodna praksa).
- 39 Po drugi strani pa je sodišče Unije, ko izvršuje svojo neomejeno pristojnost iz člena 261 PDEU in člena 31 Uredbe št. 1/2003, pristojno, da poleg samega nadzora nad zakonitostjo sankcije presojo Komisije – avtorice akta, v katerem je bila prvotno določena višina zneska sankcije – v zvezi z določitvijo tega zneska nadomesti s svojo presojo. Zato lahko sodišče Unije izpodbijani akt spremeni, tudi če ga ne razglasi za ničnega, zato da odpravi, zmanjša ali poveča naloženo globo, pri čemer se ta pristojnost izvršuje ob upoštevanju vseh dejanskih okoliščin (sodba z dne 25. julija 2018, Orange Polska/Komisija, C-123/16 P, EU:C:2018:590, točka 106 in navedena sodna praksa).
- 40 Tako iz sodne prakse Sodišča izhaja, da se neomejena sodna pristojnost, ki jo ima Splošno sodišče na podlagi člena 31 Uredbe št. 1/2003 in ki mu omogoča, da odpravi, zniža ali zviša globo, ki jo je naložila Komisija, nanaša le na njegovo presojo zneska globe, ki jo je naložila Komisija (glej v tem smislu sodbo z dne 16. junija 2022, Sony Optiarc in Sony Optiarc America/Komisija, C-698/19 P, EU:C:2022:480, točka 92).
- 41 Poleg tega člen 31 Uredbe št. 1/2003 v nasprotju s tem, kar izhaja iz člena 23 te uredbe, s katerim je Komisiji podeljeno pooblastilo za nalaganje glob za kršitve pravil o konkurenci, daje Splošnemu sodišču neomejeno pristojnost, ki je sestavni del njegove pristojnosti za odločanje o tožbah, vloženih zoper odločbe, s katerimi je Komisija naložila tako globo. Zato namen člena 31 Uredbe št. 1/2003 ni pooblastiti Splošno sodišče, da naloži novo globo, ki se pravno razlikuje od globe, ki jo je določila Komisija, ampak ta člen dopolnjuje sodni nadzor tako, da Splošnemu sodišču omogoča, da spremeni znesek prvotno naložene globe.

- 42 Zato je treba poudariti, kot je to storilo Splošno sodišče v točki 99 izpodbijane sodbe, da kadar sodišče Unije presojo Komisije nadomesti s svojo presojo, v okviru odločbe Komisije nadomesti znesek, ki je bil prvotno določen v tej odločbi, z zneskom, ki izhaja iz njegove presoje. Zaradi nadomestnega učinka sodbe, ki jo je izreklo sodišče Unije, se torej šteje, da je bil sklep Komisije vedno tisti, ki izhaja iz presoje navedenega sodišča.
- 43 V obravnavani zadevi je Splošno sodišče v sodbi z dne 15. julija 2015 najprej menilo, da je Komisija storila napake pri presoji plačilne sposobnosti pritožnic v smislu točke 35 smernic iz leta 2006. Nato je Splošno sodišče – ker so mu pritožnice predlagale, naj v okviru izvajanja svoje neomejene pristojnosti ne le razglasi ničnost izpodbijanega sklepa, ampak tudi zmanjša naloženo globo – na podlagi elementov, ki so jih stranke predložile v zvezi s finančnim položajem pritožnic, kot se je spremenil po sprejetju spornega sklepa, ugotovilo, da te ne morejo utemeljeno trditi, da jim je treba odobriti znižanje globe zaradi njihove plačilne nesposobnosti, in sicer iz razlogov, podobnih tistim iz točke 35 smernic iz leta 2006.
- 44 Ker je tako Splošno sodišče v sodbi z dne 15. julija 2015 izvajalo svojo neomejeno pristojnost, se je torej v točki 98 izpodbijane sodbe pravilno oprlo na svojo sodbo z dne 14. julija 1995, CB/Komisija (T-275/94, EU:T:1995:141, točki 58 in 60), iz katere izhaja, da sodišče Unije nima pristojnosti, da v okviru izvajanja svoje neomejene pristojnosti nadomesti globo, ki jo je naložila Komisija, z novo globo, ki je pravno ločena od nje, in je iz tega v točki 102 izpodbijane sodbe sklepalo, da ker v obravnavani zadevi globa, ki jo je Splošno sodišče spremenilo v sodbi z dne 15. julija 2015, ni bila nova, je ta globa izterljiva od 4. januarja 2011.
- 45 V zvezi s tem je treba poudariti, da niti iz načina, kako je Splošno sodišče določilo znesek globe, niti iz narave elementov, ki jih je upoštevalo, ko je presojo Komisije v sodbi z dne 15. julija 2015 nadomestilo s svojo presojo, ni mogoče sklepati, da je tako spremenjena globa nova globa, ki je pravno ločena od globe, ki jo je Komisija naložila v spornem sklepu.
- 46 Res je, da je Splošno sodišče v točki 2 izreka sodbe z dne 15. julija 2015 razglasilo ničnost člena 2, točka 8, spornega sklepa, s katerim je bila pritožnicam naložena globa, in v točkah od 4 do 6 tega izreka določilo drugačne zneske v spremenjeni globi, ki so ustrezali zneskom globe, naložene v spornem sklepu. Vendar te okoliščine, kot je generalni pravobranilec navedel v točki 55 sklepnih predlogov, ni mogoče razumeti kot izraz volje Splošnega sodišča, da naloži novo globo, ki bi se pravno razlikovala od globe, ki jo je določila Komisija.
- 47 Kadar namreč sodišče Unije v okviru izvajanja svoje neomejene pristojnosti presojo Komisije za določitev zneska globe nadomesti s svojo presojo, tako da naloži nov znesek, ta nadomestitev nujno pomeni razglasitev ničnosti zneska prvotne globe, kot ga je določila Komisija, ne glede na to, ali je ta razglasitev ničnosti v sodbi izrecno navedena ali ne.
- 48 Zato, čeprav bi bilo seveda bolje, da bi Splošno sodišče, kolikor je mogoče, sledilo enotni redakcijski praksi, pa ni mogoče izpeljati nobene posebne pravne posledice iz tega, da se je Splošno sodišče v okviru izvajanja svoje neomejene pristojnosti odločilo, da se v izreku ne sklicuje na to, da je bil predhodno določeni znesek nadomeščen z novim zneskom globe, v tem primeru identičnim zneskom, temveč najprej na to, da je bil znesek globe, ki jo je naložila Komisija, razglašen za nič, nato pa na to, da je bila pritožnicam naložena globa v enakem znesku.
- 49 Iz navedenega izhaja, da je treba, ker je predpostavka, na kateri temeljita prvi in drugi pritožbeni razlog, napačna, ta pritožbena razloga zavrnil kot neutemeljena, ne da bi bilo treba podrobneje preučiti različne očitke, ki so jih pritožnice navedle v okviru navedenih pritožbenih razlogov.

Tretji pritožbeni razlog

- 50 Pritožnice s tretjim pritožbenim razlogom Splošnemu sodišču očitajo, da je kršilo njihovo pravico do poštenega sojenja.

Trditve strank

- 51 Po mnenju pritožnic je Splošno sodišče vse tožbene razloge zavrnilo na podlagi enega samega razloga, in sicer da globa, ki izhaja iz sodbe z dne 15. julija 2015, ni „nova“ globa.
- 52 Čeprav pritožnice priznavajo, da obstaja povezava med temi tožbenimi razlogi, trdijo, da ta okoliščina vseeno ne bi smela zadostovati, da bi Splošno sodišče vse navedene tožbene razloge zavrnilo na ta način. Splošno sodišče naj bi za zagotovitev učinkovitega sodnega varstva moralo vse navedene tožbene razloge obravnavati posamično in skrbno. Iz obrazložitve izpodbijane sodbe pa naj ne bi bilo razvidno, da bi Splošno sodišče tak preizkus opravilo.
- 53 Komisija trdi, da je tudi tretji pritožbeni razlog popolnoma neutemeljen.

Presoja Sodišča

- 54 Splošno sodišče je v točkah 129 in 130 izpodbijane sodbe navedlo, da so drugi, tretji in četrti tožbeni razlog, ki so mu bili predloženi, izhajali iz predpostavke, navedene v okviru prvega tožbenega razloga, ki mu je bil predložen, in sicer da je bila globa, ki jo je naložila Komisija, razglašena za nično in nadomeščena s „sodno globo“. Ker je Splošno sodišče ugotovilo, da je bila ta predpostavka ovržena v okviru preučitve prvega tožbenega razloga, je drugi, tretji in četrti tožbeni razlog zavrnilo kot neutemeljene, ne da bi preučilo trditve v njihovo podporo.
- 55 Splošno sodišče s tem nikakor ni kršilo pravice do poštenega sojenja niti ni ugotovitve, do katere je prišlo – če so pritožnice nameravale uveljavljati tak očitek – obrazložilo nezadostno.
- 56 Tako kot v okviru te pritožbe so namreč vse trditve pritožnic v zvezi z drugim, tretjim, četrtim in petim tožbenim razlogom, predstavljenimi pred Splošnim sodiščem, temeljile na predpostavki, da naj bi bila globa, ki jo je naložila Komisija, razglašena za nično in nadomeščena s „sodno globo“. Ker pa je bila ta predpostavka napačna, kot je bilo poleg tega potrjeno v okviru preučitve prvega in drugega pritožbenega razloga, navedenih v okviru te pritožbe, Splošnemu sodišču nikakor ni bilo treba podrobneje obrazložiti zavrnitve drugega, tretjega in četrtega tožbenega razloga, ki so mu bili predloženi.
- 57 Poleg tega je treba spomniti, da v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča Splošno sodišče z obveznostjo obrazložitve sodb, ki jo ima na podlagi člena 36 in člena 53, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije, ni zavezano k natančni obrazložitvi, ki bi izčrpno in drugemu za drugim sledila vsem razlogovanjem strank v sporu. Obrazložitev je torej lahko implicitna, če zadevnim osebam omogoča, da se seznanijo z razlogi, na katerih temelji sodba, katere razveljavitev se predlaga, Sodišču pa, da ima dovolj elementov za nadzor v okviru pritožbe (sodba z dne 7. marca 2024, *Nevinnomysskiy Azot in NAK „Azot“/Komisija*, C-725/22 P, EU:C:2024:217, točka 131 in navedena sodna praksa).

- 58 Pritožnice pa s trditvami, povzetimi v točki 52 te sodbe, niso dokazale niti trdile, da se niso mogle seznaniti z utemeljitvijo izpodbijane sodbe. Nasprotno, iz teh trditev je razvidno, da je obrazložitev izpodbijane sodbe pritožnicam omogočila, da se seznanijo z razlogi, na katere se je oprlo Splošno sodišče. Navedena obrazložitev Sodišču omogoča tudi, da ima dovolj elementov za nadzor v okviru preučitve te pritožbe.
- 59 Zato je treba tretji pritožbeni razlog zavrniti kot neutemeljen.
- 60 Ker nobenemu od pritožbenih razlogov, ki so jih pritožnice navedle v utemeljitev pritožbe, ni bilo ugodeno, je treba pritožbo v celoti zavrniti.

Stroški

- 61 Člen 184(2) Poslovnika Sodišča določa, da če pritožba ni utemeljena, o stroških odloči Sodišče.
- 62 V skladu s členom 138(1) tega poslovnika, ki se v pritožbenem postopku uporablja na podlagi člena 184(1) tega poslovnika, se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki.
- 63 Ker pritožnice s svojimi predlogi niso uspele in je Komisija predlagala, naj se jim naloži plačilo stroškov, jim je treba naložiti plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je Sodišče (peti senat) razsodilo:

1. Pritožba se zavrne.

2. Družbam Westfälische Drahtindustrie GmbH, Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG in Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG se naloži plačilo stroškov.

Podpisi